

MESNEVİ'DEN

DUDU KUŞUNUN DİLEĞİ

MEVLANA CELALEDDİN-İ RUMÎ K.S.

Zengin bir tüccar alış-veriş için uzak ülkelere gidecekti. Yola çıkmadan önce bütün ev halkına istedikleri hediyeleri sordu. Herkes istediğini söyledi. Tüccar Allahısmarladık diyerek evden çıkarken, kafesinde boynu bükük duran dudu kuşunu gördü ve yanına yaklaşıp:

- Ya sen ne armağan istersin güzel kuşum, istermisin sana altın kafes alayım? Dedi.

Dudu kuşu dilleni verdi.

- Muhterem efendim, gideceğin yerde benim cinslerimi görünce halimi anlat. De ki:

Sizin hasretinizi çeken dudu, bizim evde, kafeste kapalı. Size selam söyledi, yardım istedi, bir kurtuluş yolu sordu. Ben sizin hasretinizle gurbet ellerde kalayım da, siz yeşil çayırlarda çiçekli ağaçlarda sefa sürün! Doğrumu bu?

Tüccar dudusunun böyle hayret etti ve ona Senin isteğininide yerine getiririm diye söz verdi.

Tüccar uzak doğu ülkelerine gidiyordu.Hindistan'a varınca sınır boyunda birkaç dudu gördü ve kendi dudusunun selamını bildirerek söylediklerini onlara anlattı. Onu dinleyen dudulardan biri titredi, çırpındı, sonra düşüp kapkatı kesildi, öldü. Tüccar ona selam getirdiğine pişman oldu. Bir cana kıydım diye üzüldü. Bu dudu benim dudumun akrabası galiba diye düşündü.

Alış-verişini bitirip memleketine dönen tüccar, bütün ev halkına getirdiği armağanları dağıttı. Dudu kuşuna bir şey getirmemişti. Dudu sordu:

- Bana bir haber yokmu?

- Var ama, anlatamam, söylediklerini oradaki dudulara anlattım diye hala pişmanlık duyuyorum.

- Niçin pişmansın anlat üzülmem.

- Şikayetini sana benzeyen dudulara söyledim. İçlerinde biri senin derdini duyunca kalbi durdu öldü. Bu sözleri duyunca oda titreyip düştü kaskatı kesildi.Tüccar çok üzölmüştü. Kafesin karşısına geçip söylemeye başladı:

Ey benim güzel kuşum, sana ne oldu? Sen benim ruhumun neşesi idin. Sana gözüm gibi

KUŞUN DİLEĞİ - MEVLANA DAN

Yazar Ali Kara

Cumartesi, 20 Haziran 2009 13:09 - Son Güncelleme Cumartesi, 20 Haziran 2009 15:28

bakıyordum, altın kafesler içinde yatırıyor, güzel yiyecekler veriyordum. Sonra kuşu öldü sanarak kafesinden çıkararak bahçeye attı.

Fakat duducuk, atıldığı yerden havalanıp yüksek bir ağacın tepesine konuverdi. Dudusunun canlanıp uçuğunu gören tüccar kafasını kaldırıp sordu:

-Ey dudu , Hindistandaki cinslerin ne yapıda bana bu oyunu ettin?

Dudu cevap verdi:

-Ondan bir kurtuluş yolu dilemişim. O da bana bu yolu öğretti, sende benim gibi kendini ölmüş göster, sonra uçup kurtulursun demek istedi. Ben de dediğini yaptım.

Kuş böyle dedikten sonra havalandı vatanına doğru süzülüp gitti.

Tüccar dudunun arkasından söyle seslendi:

-Bana büyük bir öğüt vermiş oldun, aydın bir yol gösterdin. Bundan sonra kafeste inleyenlerin derdini içimde duyacağım, hür olmayanlara hürriyet dileyeceğim.